

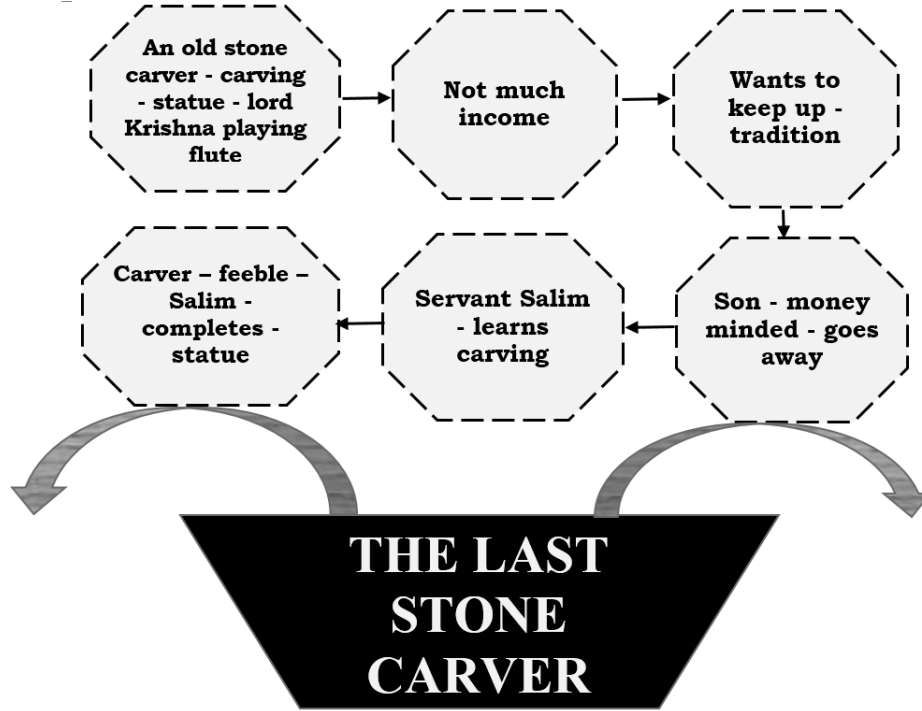
Prose – 2
THE LAST STONE CARVER
(கடைசி கற்சிற்பி)

பாடச்சுருக்கம்

இந்தக் கதையின் கதாநாயகர் ஒரு வயது முதிர்ந்த கற்சிற்பி. அவர் கிருஷ்ணர் புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் கற்சிலையை செதுக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார். வருவாய் அதிகம் இல்லாத போதும் அவர் தம் பாரம்பரியத் தொழிலை செய்து வருகின்றார். பணம் சம்பாதிக்க ஆசைப்பட்ட அவரது மகன் அவரை விட்டுப் பிரிகின்றார். ஆனால், அவருடைய வேலைக்காரன் சலீம் அவருக்கு உற்ற துணையாக இருந்து பணி புரிகின்றார். சலீம் மறைமுகமாக கல்குவாரியில் சிற்பக் கலையை கற்று வருகிறான். முதிய சிற்பி வலிமை இழந்து பணியைத் தொடர முடியாமல் போன போது, சலீம் வெற்றிகரமாக சிலையைச் செதுக்கி முடிக்கின்றான்.

Mind map

Consolidation

- An old stone carver has been carving the statue of lord Krishna playing flute.
- He has not much income from his job,
- He wants to keep up the tradition of his family.
- But his son is money minded.
- So he goes away from his father.
- The servant Salim is very helpful to his master.
- Salim secretly learns carving in the quarry.
- The old carver becomes feeble.
- But Salim successfully completes the statue.

Translation

ENGLISH	TAMIL
<p>Section I</p> <p>READING</p> <p>Listen to the teacher read this section.</p> <p>The young man flung the hammer and the chisel to the ground and cried, “I’m leaving Father. I’m leaving you and this work. Look what it’s brought us!” He spread out his arms and glanced indifferently at the small, congested work room. The white washed walls were stained by many monsoons. The window, bare of curtains, opened into a tiny backyard.</p>	<p>பகுதி - I</p> <p>வாசித்தல்:</p> <p>ஆசிரியர் இந்தப்பகுதியை வாசிப்பதை கவனியுங்கள்</p> <p>அந்த இளைஞன் சுத்தியலையும், உளியையும் தரையில் எறிந்து விட்டு கத்துகிறான். “அப்பா நான் போகிறேன். உங்களையும், இந்த வேலையையும் விட்டுச் செல்கின்றேன். பாருங்கள் நமக்கு இந்த வேலை என்ன கொணர்ந்துள்ளது!” அவன் தன்னுடைய கைகளைப் பரப்பி அடர்த்தியான சிறிய அறையை விருப்பமின்றி பார்க்கின்றான். வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட சுவர்கள் பல பருவகால மழையால் கறை படிந்து இருந்தன. ஜன்னல்களுக்குத் திரைகள் இல்லை. பின்புறம் சிறிய தாழ்வாரத்தை நோக்கித் திறந்து இருந்தன.</p>
<p>“After all these years of work, this is all we have – nothing, nothing. This kind of work just doesn’t pay!” The old man stared at his son in surprise. Although his voice trembled, it didn’t lose its usual gentleness. “It’s not only the money that matters, son. It’s the service, our service to God.”</p>	<p>“இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின் நாம் பெற்று இருப்பது இதுதான். ஒன்றுமில்லை; ஒன்றுமில்லை. இத்தகைய பணி நமக்கு ஊதியம் தராது!” முதியவர் வியப்பில் ஆழ்ந்தவராக தம் மகனை உற்றுப் பார்க்கின்றார். அவருடைய குரல் நடுங்கிய போதிலும் தன்னுடைய மென்மைத் தன்மையை இழக்கவில்லை. “இது பணத்திற்காக மட்டும் உள்ள பிரச்சனை இல்லை மகனே. அது தொண்டு, நாம் கடவுளுக்காகச் செய்யும் தொண்டு.”</p>
<p>“Father,” the young man grunted impatiently, “times have changed. The stone carver’s work has changed too. You can’t live on sculptures for temples only. You have to mass produce, mass produce like all the others in Agra. Come on, Father! Wake up.”</p>	<p>“அப்பா” பொறுமை இழந்தவனாக அந்த இளைஞன் கூறினான். “காலங்கள் மாறிவிட்டன. கற்சிற்பியின் வேலையும் மாறிவிட்டது. கோவில்களுக்கான சிற்பங்களால் மட்டும் நீங்கள் வாழ முடியாது. நீங்கள் பெருமளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஆக்ராவில் உள்ள மற்றவர்களைப் போல பெரும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். வாருங்கள், அப்பா! விழித்திடுங்கள்.”</p>
<p>The lines around the man’s mouth tightened. “No, my son. This is the work I learnt from my father. And he learned from his father. We have kept up this tradition for hundreds of years... and I hoped you would continue our work.”</p>	<p>அந்த மனிதனின் வாயைச்சுற்றி இருந்த கோடுகள் இறுகின. “இல்லை மகனே, இந்தப் பணி நான் என் தந்தையிடம் இருந்து கற்றேன். மேலும் அவர் தன்னுடைய தந்தையிடம் இருந்து கற்றார். பல நூறு ஆண்டுகளாக நாம் இந்தப் பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்து வருகின்றோம்... நம்முடைய இந்தப் பணியை நீயும் தொடர்வாய், என்று நான் நம்பினேன்.”</p>
<p>“No, Father” the young man replied with determination. “I’m tired of working for a pittance for the committee of the temple in Srinagar. I’m leaving, Father.”</p>	<p>“இல்லை, அப்பா” என அந்த இளைஞன் உறுதியுடன் விடையளித்தான். “ஸ்ரீநகர் கோவில் குழுவினருக்காக சொற்பத்தொகை பெற்று, வேலை செய்வதில் இருந்து நான் களைப்படைந்து விட்டேன். நான் போகின்றேன் அப்பா.”</p>
<p>The young man moved angrily out of the room, leaving his old father crouching in front of a half-finished marble statue. He dropped his hands into his laps, and closed his eyes. He began to pray and didn’t even hear the hesitant ‘goodbye’. His son called out from the door.</p>	<p>அந்த இளைஞன் அறையை விட்டு ஆத்திரத்துடன் நகர்ந்து விட்டான். பாதி அளவு முடிக்கப்பட்ட பளிங்குச் சிலைக்கு முன் தம் வயதான தந்தை குனிந்து வேலை செய்வதையும் விட்டுச் சென்றான். முதியவர் தன் மடியில் கைகள் விழச் செய்து கண்களை மூடினார். பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினார். கதவுக்கு அப்பால் தன் மகன் தயக்கத்துடன் கூடிய ‘செல்கிறேன்’ என்று சொன்னதையும் அவர் கேட்கவில்லை.</p>
<p>“Masterjee!” called Salim, the servant boy, entering the workshop barefooted. He held out a glass of steaming tea in his hand. “Masterjee?” he asked once more, his voice filled with concern. The old man looked up. His face was ashen. He looked tired. He called the boy to come closer and motioned him to sit down.</p>	<p>“மாஸ்டர் ஜீ” என்று அழைத்தவாறு வெறும் கால்களுடன் உள்ளே வந்த வேலைக்காரப்பையன் சலீம் அழைத்தான். அவன் கையில் சூடான தேநீர் குவளை பிடித்து இருந்தான். கவலை நிறைந்த குரலுடன் மீண்டும் ஒரு முறை “மாஸ்டர் ஜீ?” என்று அழைத்தான். முதியவர் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அவர் முகம் சாம்பல் பூத்ததாக இருந்தது. அவர் களைப்புடன் காணப்பட்டார். அவர் அந்தப் பையனை அருகில் வருமாறு அழைத்தார். கீழே உட்கார ஜாடை செய்தார்.</p>

<p>“Salim,” he said gently, “soon I will be the last stone carver here. All the others would have gone to Agra. There they are turning out cheap candle stands, paperweights and ashtrays by the dozen. They are making money, but they betray our skill, our age old tradition. Now Gopal has also gone. I’ll have to finish this sculpture alone. And with the help of God, I’ll do it, Salim.” “I know you will, Masterjee,” the boy answered. “You’ll make many more.”</p>	<p>“சலீம்” என அவர் மெல்லிய குரலில் சொன்னார். “விரைவில் நான் இங்கே கடைசி கற்ச்சிற்பியாக இருப்பேன். மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆக்ராவுக்குப் போய் இருப்பார்கள். அங்கே அவர்கள் விலை மலிவான மெழுகுவர்த்திக் கூடுகள், காகித எடைகள், சிகரெட் புகைத்தட்டுகள், டஜன் கணக்காக உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். அவர்கள் பணம் ஈட்டுகிறார்கள். ஆனால், நம் கலைத்திறனை, நம் பாரம்பரியத்தை வஞ்சிக்கின்றார்கள். இப்போது கோபாலும் போய்விட்டான். நான் தனியாகவே இந்தச்சிற்பத்தை முடிக்க வேண்டும். கடவுள் உதவியால், நான் இதைச் செய்வேன் சலீம்.” “நீங்கள் இதைச் செய்வீர்கள் என்று நான் அறிவேன்” என அந்தப் பையன் பதிலளித்தான். “மேலும், பல சிற்பங்கள், நீங்கள் செய்வீர்கள்.”</p>
<p>The old man looked at the orphan boy who had come to work for him five years ago. Drenched to the skin, dressed in tatters, he had begged for shelter during monsoon storm. And had stayed on to work for the old master craftsman. He had grown tall and strong. The old man knew that Salim too would leave him one day.</p>	<p>முதியவர் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன் தன்னிடம் வேலை செய்ய வந்த அந்த அநாதைப் பையனைப் பார்த்தார். முற்றிலும் நனைந்தவனாக, கந்தல் ஆடைகளுடன் பருவக்கால புயலின் போது அவன் அடைக்கலம் கோரி வந்தான். வயது முதிர்ந்த கலை நிபுணருக்கு வேலை செய்வதற்காக அவன் தங்கி விட்டான். அவன் உயரமாகவும் வலிமை உள்ளவனாகவும் வளர்ந்து விட்டான். இந்த சலீம் கூட ஒரு நாள் தம்மை விட்டுவிட்டுப் போய்விடுவான் என்று முதியவர் அறிந்திருந்தார்.</p>
<p>He shook his head. “My strength is waning. I can’t work with the chisel like I used to. Carving takes too long, much too long. Then he straightened up and said with fresh determination, “I’ll have to finish this work. And surely I will.” “Yes, you will,” the boy repeated offering his master the glass of tea. “Drink please. It will do you good.”</p>	<p>அவர் தம் தலையைக் குலுக்கினார். “என் ஆற்றல் மறைந்து கொண்டு இருக்கிறது. முன் போல என்னால் உளியை வைத்து வேலை செய்ய முடியவில்லை. செதுக்கல் நீண்ட நேரம் எடுக்கும்.” அதன் பின் அவர் நிமிர்ந்து புதிய உறுதியுடன் சொன்னார். “நான் இந்த வேலையை முடித்தாக வேண்டும். நிச்சயமாக நான் செய்வேன்.” “ஆம். நீங்கள் முடிப்பீர்கள்.” தேநீர் குவளையை தன் எஜமானுக்கு கொடுத்தவனாக அந்தப் பையன் சொன்னான். “தயவு செய்து தேநீர் அருந்துங்கள். இது உங்களுக்கு நன்மை பயக்கும்.”</p>
<p>Then he added, “I have to go to the market for an hour or two. But I’ll be back in time to prepare dinner.” The old man nodded. The old man sighed and picked up the chisel and hammer. The cool metal of the tools filled him with happiness and confidence. He loved his work, and didn’t want to change it for any other in the world.</p>	<p>மேலும் அவன் சொன்னான், “நான் ஓரிரு மணிகளுக்குள் சந்தைக்குப் போக வேண்டும். மதிய உணவு தயாரிக்க உரிய நேரத்தில் வந்து விடுவேன்.” முதியவர் தலை அசைத்தார். பெருமூச்சுடன் உளியையும், சுத்தியலையும் எடுத்தார். அந்தக் கருவிகளின் குளிர்ந்த உலோகம் அவருக்கு மகிழ்ச்சியையும், நம்பிக்கையும் அளித்தது. அவர் தம் பணியை நேசித்தார். உலகிலுள்ள வேறு யாருக்காகவும், அதை மாற்ற அவர் விரும்பவில்லை.</p>
<p>Section II Days and weeks went by. It was a month since Gopal had left. The old man worked tirelessly. It was all there, in the stone the strong, straight shoulders of Krishna, his soft curved hips, the pointed fingers holding the flute delicately to his lips, his serene face eternally beautiful – the old man could see it in the stone. He could feel it. He only had to set it free with the chisel.</p>	<p>பகுதி II நாட்களும், வாரங்களும் கடந்தன. கோபால் விட்டுச் சென்று ஒரு மாதம் ஆகிவிட்டது. முதியவர் களைப்பு இன்றி வேலை செய்தார். வலிமை மிக்க கல்லில் கிருஷ்ணரின் நேரான புஜங்கள், மென்மையாக வளைந்த இடுப்பு, உதடுகளில் அழகாக புல்லாங்குழலைப் பிடித்த விரல்கள், நிரந்தர அழகு பெற்ற அமைதி மிக்க முகம் இவை யாவற்றையும் முதியவர் கல்லில் கண்டார். இதை அவரால் உணர முடிந்தது. உளியைக் கொண்டு இவற்றை யாவும் அவர் விடுவிக்க வேண்டும்.</p>
<p>He didn’t feel hunger, he didn’t feel thirst. He was driven by the strong desire to finish the sculpture in time. It was his biggest piece of work, his best. It would also be his last.</p>	<p>அவர் பசியும், தாகமும் உணரவில்லை. நேரத்துடன், சிற்பத்தை முடிக்க வேண்டும் என்ற வலுவான ஆசையுடன் அவர் உந்தப்பட்டார். இது அவருடைய மிகப்பெரிய மிகவும் சிறந்த படைப்பாக இருந்தது. இது அவருடைய கடைசி சிற்பமாகவும் இருக்கலாம்.</p>

On and on he worked, his chisel striking the stone again and again. But then came the day when the old man felt his strength ebb. His shoulders began to ache, his arms felt heavy and his vision blurred . Overcome with fear, he sank to his knees and prayed. The old man prayed a lot these days.	மேன்மேலும் பணியாற்றினார், அவருடைய உளி கல்லின் மீது மீண்டும், மீண்டும் தாக்கிக் கொண்டு இருந்தது. ஆனால், ஒரு நாள் முதியவர் தன் வலிமை குறைந்து விட்டதை உணர்ந்தார். அவருடைய புஜங்கள் வலித்தன. கைகள் பாரமாயின மற்றும் அவர் பார்வை கலக்கமடைந்து விட்டது. அச்சம் மேலோங்கியவராக அவர் முழங்கால்கள் மடக்கி பிரார்த்தனை செய்தார். இந்த நாட்களில் முதியவர் அதிகமாக பிரார்த்தனை செய்தார்.
“Masterjee,” Salim said, “you haven’t touched your food again. Please have some rice and vegetables. You only had a glass of milk for breakfast. Have the curd. You like curd, I know you do.”	“மாஸ்டர் ஜீ,” என்று சலீம் சொல்லி “மீண்டும் நீங்கள் உங்கள் உணவைத் தொடாமல் இருக்கின்றீர்கள். தயவுசெய்து கொஞ்சம் அரிசியும், காய்கறிகளும் சாப்பிடுங்கள். காலையில் ஒரு குவளை பால் அருந்தினீர்கள். தயிர் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தயிர் விரும்புவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.” என்றான்.
The old man looked up. He whispered, “I don’t think I’ll be able to finish it. If Gopal was here, it would be different. He hadn’t yet learnt to carve the finer details but in a year or two he would have learnt surely.”	முதியவர் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அவர் மெல்லிய குரலில் பேசினார், “இதை முடிக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. கோபால் இங்கே இருந்திருந்தால் அது மாறுபட்டு இருக்கும். அவன் இன்னும் நுணுக்கமான விளக்கங்களை கற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஓரிரு ஆண்டுகளில் நிச்சயம் கற்றிருப்பான்.” என்றார்.
He felt silent. “It was the features and hands that gave him trouble. There was something missing in his figures. That something which can’t be taught.” “Because it comes from somewhere deep inside you,” Salim whispered. “From deep inside here!” and he pointed to his heart. The old man looked at the boy surprised. He saw him blush and turn his face away.	அவர் அமைதியை உணர்ந்தார். (மீண்டும் தொடர்ந்தார்) “சிலையின் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் கைகள் அவனுக்குச் சிரமம் அளித்தன. அவனுடைய படைப்பில் ஏதோ ஒன்று தவறிவிட்டது. அந்த ஒன்றைக் கற்பிக்க முடியாது.” என்றார். “ஏனெனில் அந்த ஒன்று உங்களுடைய உள்ளார்ந்த ஆழத்தில் இருந்து வருவது.” என்று சலீம் முணுமுணுத்தான். “உள்ளார்ந்த ஆழத்தில் இருந்து வருவது” என்று இதயத்தைச் சுட்டிக்காட்டி சலீம் சொன்னான். முதியவர் பையனை வியப்புடன் பார்த்தார். அவன் நாணத்துடன் அவரைப் பார்த்து தன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.
“You are right, Salim, you are right.” And then he added with sudden bitterness, “And if you don’t have it here,” he thumped his chest, “then you’d better go to Agra and mass produce ashtrays for tourists from abroad. Then...” The old man coughed painfully and reached for his glass of water. “Eat, Masterjee, eat. Everything will be alright.”	“நீ சொல்லுவது சரிதான், சலீம், நீ சொல்லுவது சரி” என்று சொல்லி திடீர் வெறுப்புடன் “ஒருவேளை அதை நீ இங்கே பெறவில்லை எனில்,” என்று தன் நெஞ்சைத் தட்டியவாறு “நீ அதை இங்கே பெறாவிட்டால், நீ ஆக்ராவிருகச் செல்வது நல்லது. அங்கே அயல் நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காக சாம்பல் தட்டுகளை அதிகமாக செய்யலாம். அதன்பின்.....” என்றாவது முதியவர் வேதனையுடன் இருமினார். அவர் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டார். “சாப்பிடுங்கள், மாஸ்டர் ஜீ, சாப்பிடுங்கள். எல்லாம் சரியாகிவிடும்.”
After he had eaten, the old man once again took up his hammer and chisel. He worked till late in the night. In the early hours of the morning the chisel fell from his hand, and the hammer dropped to the ground. His old body sagged, falling forward limply. His forehead struck Krishna’s flute and slid down the statue to rest on the pedestal. “Hai Ram,” he muttered, and sank into a comfortable darkness. When he opened his eyes, he found himself lying on a cot in his bedroom, covered by a light cotton blanket.	சாப்பிட்ட பிறகு முதியவர் மீண்டும் தன் சுத்தியலையும், உளியையும் எடுத்துக் கொண்டார். இரவு வெகு நேரம் வரையிலும் முதியவர் வேலை செய்தார். அதிகாலை நேரத்தில் அவர் கையில் இருந்து உளி விழுந்துவிட்டது. சுத்தியல் தரையில் போடப்பட்டது. முதுமையான உடல் முற்றிலும் அயர்ந்துவிட்டது. முன் நோக்கி சாய்ந்தார். அவர் நெற்றி கிருஷ்ணரின் புல்லாங்குழலை தாக்கியது. சிலை அடிப்பக்கம் சாய்ந்தது. அவர் “ஹே ராம்” என்று கூறியவராக இருளில் மூழ்கினார். அவர் கண் திறந்து பார்த்தபோது தம் படுக்கை அறையில் கட்டிலில் இருப்பதைக் கண்டார். லேசான பருத்திப் போர்வையால் அவர் போர்த்தப்பட்டு இருந்தார்.

Section III	பகுதி - III
From the workshop, the chipping sound of the chisel reached his ears. He listened. Had his ears deceived him? No, He could hear it again – the strong blow of the hammer on top of the chisel.	தொழிற்கூடத்தில் இருந்து, உளி செதுக்கும் சத்தம் அவர் காத்தில் விழுந்தது. அவர் கேட்டார். அவர் காதுகள் அவரை ஏமாற்றியதா? இல்லை, அவர் மீண்டும் கேட்டார். உளியின் தலையில் சுத்தியலின் பலமான அடியை.
Gopal! He was back! Gopal had returned. He would help him. They would finish the statue! He stumbled to his feet, crossed the small room and reached the door. “Gopal!” He was about to shout when the words froze on his lips. “No!” he wanted to cry out “ Stop! Stop the work!.”	கோபால்! அவன் வந்துவிட்டான்! கோபால் திரும்ப வந்துவிட்டான்! அவன் அவருக்கு உதவுவான். அவர்கள் சிலையை முடித்து விடுவார்கள். அவர் கால்கள் தடுமாறின. சின்ன அறையைக் கடந்தார், மற்றும் கதவை அடைந்தார். “கோபால்” என்று அவர் கத்த இருந்தார். அவர் வார்த்தைகள் உதடுகளில் உறைந்து போயின. அவர் கூச்சலிட விரும்பினார், “இல்லை, நிறுத்து! நிறுத்து வேலையை!”
But he couldn’t move. Shock had immobilised him. He stood staring at the back of the young stone carver working on the face of the statue, on the eyebrows, arching over a pair of fine eyes. But it wasn’t his son sitting cross-legged before the biggest statue he had ever carved. It was Salim, his servant.	ஆனால் அவரால் நகர முடியவில்லை. அதிர்ச்சி அவரை முடக்கிவிட்டது. சிலையின் முகத்தில், அழகிய ஒரு சோடி கண்களில் வில் போன்ற கண் புருவங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த அந்த இளம் கற்சிற்பியின் பின்புறத்தை உற்று நோக்கியவராக அவர் நின்றார். ஆனால், இதுவரையில் அவர் செதுக்கிய சிலைகளில் மிகப்பெரிய சிலையின் முன் கால்களை குறுக்காகப் போட்டு உட்கார்ந்திருந்தவன் அவர் மகன் இல்லை. அது சலீம், அவரது வேலைக்காரன்.
The old man watched stunned. The first wave of shock, fear and anger passed to give way to a feeling of great relief and happiness. “Hai Ram,” the old man whispered “Hai Ram” and tottered over to the boy. Dropping his hand on his shoulder he said softly, “Salim”. The startled boy turned and looked up at his master. He rose to his feet clumsily, the hammer and chisel still in his hands.	ஸ்தம்பித்துப்போன முதியவர் கவனித்தார். அதிர்ச்சியின் முதல் அலை, மாபெரும் நிம்மதிக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடமளித்த அச்சமும் ஆத்திரமும் கடந்து வந்த அதிர்ச்சி. முதியவர் முணுமுணுத்தார் “ஹே ராம், ஹே ராம்” என்றுபடி பையனை நோக்கித் தள்ளாடி நடந்து அவன் புஜத்தின் மீது கை போட்டு மென்மையாகச் சொன்னார், “சலீம்”. பதறிப்போன பையன் திரும்பினான். தன் எஜமானரை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். கைகளில் சுத்தியலும் உளியும் இன்னும் கைகளில் பிடித்தவனாக எழுந்து நின்றான்.
“Salim,” the old man searched for words. “I...I...I...only wanted to help,” whispered the boy, “I...I’ll learn, if you teach me Masterjee! I have practised secretly for almost two years in the quarry.”	“சலீம்,” முதியவர் வார்த்தைகளைத் தேடினார். “நா....ன் உதவி செய்வதற்காக மட்டுமே,” பையன் தணிந்த குரலில் பேசினான், “நான்.....நான் கற்றுக்கொள்வேன், மாஸ்டர்ஜி! நீங்கள் எனக்குக் கற்பித்தால், கற்கள் வெட்டியெடுக்கும் இடத்தில், அநேகமாக இரண்டு வருடங்களாக நான் இரகசியமாக பயிற்சி செய்திருக்கிறேன்.”
“Please tell me! For many years, I wanted to become a sculptor like you yet I fought the feeling. But it proved too strong. I know there is nothing in this world I would like to do more, there is nothing in life that I could do better. I want to become a stone carver. Will you please teach me, Masterjee?”	“அருள் கூர்ந்து எனக்குச் சொல்லுங்கள்! பல ஆண்டுகளாக, நான் உங்களைப் போன்ற சிற்பியாக வர விரும்பினேன், இருப்பினும் நான் உணர்வுகளோடு போராடினேன். ஆனால் அது மிகவும் வலிமையானது எனக்காட்டி விட்டது. இந்த உலகில் இதைவிட அதிகமாகச் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை, இதைவிடச் சிறந்ததாக நான் வாழ்க்கையில் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. நான் ஒரு கற்சிற்பியாக விரும்புகிறேன். நீங்கள் அருள் கூர்ந்து எனக்குக் கற்றுத்தருவீர்களா, மாஸ்டர்ஜி?”
The old man pulled the boy’s head against his shoulder and whispered, “There’s nothing I can teach you my son beta. Go ahead. You have it in your hands and in your heart. I know you will be one of the country’s finest stone carvers.” - Sigrun Srivastav	முதியவர் பையனின் தலையை இழுத்து தன் புஜத்தில் பொருத்தினார். மேலும் தணிந்த குரலில் சொன்னார், “நான் உனக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை மகனே. தொடர்ந்து செயல்படு, நீ இதை உன் கைகளிலும் உன் இதயத்திலும் பெற்றுள்ளாய். நாட்டின் மிகச்சிறந்த கற்சிற்பிகளில் நீயும் ஒருவனாகத் திகழ்வாய் என்பதை நான் அறிவேன்.” - சிக்ருன் ஸ்ரீவஸ்தவ்
Sigrun Srivastav is an Indian author of German origin. She is a multi-faceted artist, a writer, a sculptor and an illustrator. As a writer she has written over 25 books for children of all ages.	சிக்ருன் ஸ்ரீவஸ்தவ் ஜெர்மனியில் பிறந்த இந்திய எழுத்தாளர். அவள் பன்முகத்தன்மை கொண்ட கலைஞர், எழுத்தாளர், சிற்பி மற்றும் படம்வரையும் கலைஞர். அனைத்து வயது குழந்தைகளுக்குமாக 25 புத்தகங்களுக்கு மேல் அவர் எழுதியுள்ளார்.

congested work room

crouching in front of statue

serene face of statue

oldman stumbled

Synonyms:-

Word	Synonym	தமிழ் அர்த்தம்
congested	overcrowded	நெருக்கடியான
grunted	made a low sound	மென்குரல் பேச்சு
crouching	sitting on heels	பதுங்குதல்
determination	firmness to do something	மனஉறுதி
serene	calm	அமைதி
blurred	become unclear	தெளிவின்றி
blush	show shyness	நாணம்
stumbled	lost balance	நிலைதடுமாறுதல்
immobilized	stopped from moving	நகராமலிருத்தல்
tottered over	moved unsteadily way	தட்டுத்தடுமாறி
startled	surprised	ஆச்சரியத்துடன்
flung	threw	எறிதல்
chisel	steal edge tool	உளி
indifferently	disinterest	ஆர்வமான
stained	dirtyly marked	கறை படிந்த
monsoons	rains	பருவமழை
bare	naked	நிர்வாண
curtains	screens	திரைகள்
tiny	very small	மிகவும் சிறிய
stared	looked steadily	முறைத்துப் பார்த்தல்
trembled	shivered	நடுங்கி
impatiently	hurriedly	பொறுமையற்ற
mass produce	large scale making	பெருமளவு உற்பத்தி
kept up	continued	தொடர்த்தல்
pittance	meagre amount	சொற்பத் தொகை
hesitant	unwilling	தயக்கமுள்ள
barefooted	without foot wear	வெறுங்காலுடன்
concern	worry	கவலை
ashen	full of ash	சாம்பல் படிந்த
motioned	gestured	ஜாடை செய்தல்
turning out	produce	உற்பத்தி செய்தல்
betray	cheat	வஞ்சித்தல்
orphan	having no parents	அனாதை
drenched	got wet	நனைந்த
tatters	torn dress	கந்தலாடை

waning	decreasing	குறைந்து செல்
offering	giving	அளித்தல்
sighed	long sad breath	பெரு மூச்சு
tirelessly	without tiredness	ஓய்வின்றி
delicately	nicely	நேர்த்தியாக
eternally	permanently	நிரந்தரமாக
ebb	go down	இறங்கிவிடுதல்
ache	pain	வலி
whispered	spoke in low voice	மெல்லப் பேசுதல்
features	striking aspects	சிறப்பம்சங்கள்
thumped	strike pat	தட்டிக்கொடுத்தல்
abroad	foreign lands	அயல்நாடு
sagged	sunk of weakness	பலவீனமாகச் செய்தல்
limply	walking slowly	மெல்ல நடந்து
slid	move softly	நழுவுதல்
pedestal	bottom	பாதம்
muttered	grumble	முணுகுதல்
chipping	take out pieces	சில்லெடுத்தல்
deceived	cheated	ஏமாற்றுதல்
froze	become solid	உறைதல்
stunned	deaden the feeling	ஸ்தம்பித்து விடுதல்
clumsily	awkwardly	அலங்கோலமாக

Antonyms:-

Word		Antonym
ebb (விழுதல்)	X	rise (எழுதல்)
indifferently (ஆர்வமின்றி)	X	interestingly (ஆர்வமுடன்)
congested (இட நெருக்கடி)	X	spacious (விஸ்தாரமான)
lose (இழத்தல்)	X	gain (வெல்லுதல்)
impatiently (பொறுமையற்ற)	X	patiently (பொறுமையாக)
tightened (இறுக்கமான)	X	loosened (தளர்தல்)
kept up (தொடர்தல்)	X	give up (விட்டுவிடுதல்)
in front of (முன்புறம்)	X	at the back of (பின்புறம்)
hesitant (தயக்கமுள்ள)	X	willing (இசைவுள்ள)
steaming (குடுபறக்கிற)	X	cool (குளிர்ந்த)
waning (குறைந்து செல்)	X	increasing (அதிகரித்தல்)
eternally (நிரந்தரமாக)	X	temporarily (தற்காலிக)
whispered (மெல்லப் பேசுதல்)	X	shouted (கத்துதல்)
taught (கற்பிக்கப்பட்ட)	X	learnt (கற்று)
bitterness (கசப்புத்தன்மை)	X	sweetness (இனிமை)
forward (முன்னோக்கி)	X	backward (பின்னோக்கி)
comfortable (வசதிமிக்க)	X	uncomfortable (வசதியற்ற)
froze (உறைதல்)	X	melted (உருகுதல்)
immobilized (அசைவற்ற)	X	mobilized (நகரக்கூடிய)
servant (பணியாளர்)	X	master (எஜமானன்)
clumsily (அலங்கோலமாக)	X	neatly (நேர்த்தியாக)
secretly (இரகசியமாக)	X	openly (வெளிப்படையாக)

Section - I**Which of the two sentences given below convey the following meaning? (P.no:116)**

- stained by* - mark made on clothes or materials
The white washed walls were stained by many monsoons. _____
a) The walls were made dirty by rains.
b) The Monsoon removed the dirt from the walls.
- working for a pittance* – working for very little money
I am tired of working for a pittance. _____
a) He didn't want to work because he was tired.
b) He didn't want to work as he gets low income for his work.
- ashen* – pale
His face was ashen. _____
a) He looked pale and dull. b) He looked bright and cheerful.
- drenched* – thoroughly wet
He is drenched to the skin. _____
a) He is thin and skinny. **b) He is thoroughly wet.**

Section - II**Read the sentences and number them in correct order. (P.no: 118)**

1	The old man worked tirelessly on the sculpture.	1
2	He had a strong wish to finish it in time.	2
3	Over days, he felt very weak.	3
4	He thought he wouldn't be able to finish it.	5
5	He wished to have Gopal with him.	4
6	He realized that Gopal must learn to carve the finer details.	6
7	Salim felt that it should come from within.	7

Section - III**Read Section – III (para 1 and 4) and answer the following questions. (P.no:120)****Paragraph 1**

- Who listened to the chipping sound of the chisel? - *The old man*
- Who was working with the hammer and chisel? - *Salim*

Paragraph 4

- Who was staring? - *The old man*
- Who was the young stone carver? - *Salim*
- What was he working on? - *a statue (of lord Krishna playing flute)*

VOCABULARY**A. Arrange the words in alphabetical order, find the meaning of the words from the dictionary and fill in the blanks.**

Ikebana   Applique   Origami   Calligraphy   Tapestry

- Applique - *ornamental needle work (Noun)*
- Calligraphy - *decorative handwriting (or) handwritten lettering*
- Ikebana - *art of flower arrangement*
- Origami - *art of paper folding*
- Tapestry - *embroidering*

B. Match the tools with art forms.

S.No	Column A	Column B	Answer
1	Hammer and chisel	Painting	<i>Sculpture</i>
2	Paint brush and palette	Sculpture	<i>Painting</i>
3	Moulds and roll pin	Embroidery	<i>Pottery</i>
4	Scissors and paper	Pottery	<i>Collage</i>
5	Needle and thread	Collage	<i>Embroidery</i>

Language Check Point

Do you see a red car outside?	<i>see - something that you do naturally without thinking</i>
Look at the blue bird in the tree.	<i>look - make an effort to see something</i>
I don't have time to watch TV now.	<i>watch - something you look at for a period of time</i>

LISTENING**C. Listen to the teacher reading the passage. Read the questions given below, then listen to passage again and complete the responses.**

Questions	Responses			
1. Madhubani paintings are from _____ state.	Bihar	✓	Assam	
2. Madhubani paintings were originally done on _____	canvas		walls	✓
3. This painting has international recognition.	yes	✓	no	
4. Dilli Haat is a _____.	tourist place		craft bazaar	✓
5. Madhubani painting can also be a _____.	product		career	✓

SPEAKING**D. Work in pairs. Find answers to these questions and present it to the class.**

- ❖ Do you have art / craft session in your school?

Yes, I have both craft and art session in my school.

- ❖ Which session do you like – art / craft?

I like craft session.

- ❖ What do you do in that session?

I do the art of paper folding, embroidering, weaving and stitching.

- ❖ Do you work individually or in pairs?

I work individually.

- ❖ Can you do an artwork or a craftwork on your own?

I can do craftwork on my own.

- ❖ What qualities do you gain by doing art or craft?

I gain innovative ideas, creative thinking by doing craftwork.

USE GRAMMAR**E. Construct meaningful sentences from the table given below.**

1	Silence			used in petrol bunks.
2	Cars			maintained in libraries hospitals etc.
3	Cleanliness	should		avoided as they cause cavities and toothache.
4	Cell phones	should not	be	practised at homes as well as in public places.
5	Junk food			parked in 'No Parking' area.
6	Sweets			avoided as it is bad for health.

Answer

1. Silence should be maintained in libraries, hospitals etc.
2. Cars should not be parked in 'No Parking' area.
3. Cleanliness should be practised at homes as well as in public place.
4. Cell phones should not be used in petrol bunks.
5. Junk food should be avoided as it is bad for health.
6. Sweets should be avoided as they cause cavities and toothache.

F. Read the news report given below and underline the passive form of verbs.**News report:**

The police had announced that the State Bank of India was robbed yesterday. Two men entered the bank at 4.30 pm with guns in their hands. Customers and bank clerks were asked to lie down on the floor, and one of the bank clerks was made to fill robbers' bags with money. After that the two men left the bank quickly. The police officer said that more than one lakh of rupees was stolen from the bank but nobody was injured. He also added that the robbers would be found soon.

Answer:

The police had announced that the State Bank of India was robbed yesterday. Two men entered the bank at 4.30 pm with guns in their hands. Customers and bank clerks were asked to lie down on the floor, and one of the bank clerks was made to fill robbers' bags with money. After that the two men left the bank quickly. The police officer said that more than one lakh of rupees was stolen from the bank but nobody was injured. He also added that the robbers would be found soon.

Work in pairs**G. Rani's teacher narrates to her students about the production of paper. Read the following narration and fill in the blanks with the verbs using their passive form.**

People of China produced paper from wood. They mixed water with the fibres of wood and dried it, until they became a soft wet pulp. They used this pulp to make paper. The Chinese invented this method of paper making in 2nd century BCE. Later Egyptians used papyrus plants to make paper.

1. Paper is produced (produce) from wood.
2. The fibres of wood from trees are mixed (mix) with water to make a soft wet pulp.
3. Later, it is dried (dry) to make paper.
4. This method was invented (invent) in 2nd BCE in China.
5. Papyrus plants were used (use) by Egyptians to make paper.

H. Read the process of making soup. Use suitable passive form of verbs and complete the paragraph.

1. Mix the soup powder with 750 ml of water without allowing it to form lumps.
2. Pour the mixture into a heavy-bottomed vessel.
3. Bring it to a boil, and stir it continuously.
4. Simmer the soup for five minutes.
5. Transfer the soup into four soup bowls and serve garnished with fried corns.

Answer: The packet is opened and the contents (i) are mixed with 750 ml of water, without allowing it to form lumps. The mixture (ii) is poured into a heavy-bottomed vessel. It (iii) is boiled in low flame for five minutes. The soup (iv) is transferred into soup bowls and (v) is garnished with fried corns.

WRITING

I. If you are asked to choose from any one of these toys which one do you choose? Give reasons.

(plastic toys, wooden toys, clay toys, metallic toys)

I choose clay toys

- i) Clay toys are very cheap. (*economical*)
- ii) They do not harm the kids.
- iii) They are easily decomposable.
- iv) They do not pollute the environment.
- v) We can support the domestic artisans by purchasing them.

J. Your friend has presented a beautiful art piece on your birthday. Write a letter to her appreciating her artwork.

YYY.

25.09.2019

Dear Sujatha,

I am fine. How are you? I am very happy to receive your birthday present. Wow! What a beautiful art piece it is. It speaks your great talent. Everyone asked me who presented that gift. Infact, I appreciate your skill of art. I will keep it forever. Thank you so much dear.

Convey my regards to all at your home.

Yours lovingly,

XXX.

Address on the envelope

M.Sujatha,

5, South Street,

Perur.

CREATIVE WRITING

K. You have prepared some eco-friendly craft materials like paper mache dolls, greeting cards, bookmarks, festoons, garlands, quilling jewellery etc for an Art Mela to be conducted in your school premises. Describe in a few sentences how you made the craft work. Include the following details in your writing.

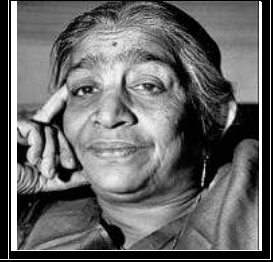
- ❖ Name of the craft work
- ❖ Materials used
- ❖ Nature (handy / eco-friendly, long lasting / affordable price)
- ❖ Use (place / person / time)

Answer

- i) I want to make a birth day greeting card.
- ii) I use scissors, blank cards, colourful stickers, colour sketches, pencil and eraser
- iii) I take out a blank card and cut it in the size of a greeting card.
- iv) I put an outline and write the birthday day message using pencil and colour sketches.
- v) Then I paste some colourful flower and star stickers on the card.
- vi) Thus I will make the greeting card.

Poem – 2
**WANDERING
SINGERS**
(நடமாடும் பாடகர்கள்)

பாடல் சுருக்கம்

சரோஜினி நாயுடுவின் இந்த நாட்டுப்புறப் பாடல் இடம் பெயர்ந்து செல்லும் பாடகர்களின் குரலாகும். காற்றின் அழைப்புக்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் செல்கின்றார்கள். மக்கள் அனைவரும் அவர்களின் உறவினர்கள். உலகம் முழுதும் அவர்களின் வீடு. அவர்கள் கதைகள் மூலமாகக் கடந்த காலத்தை நினைவுபடுத்துகின்றார்கள். அவர்கள் தங்கள் பாடல்களின் மூலமாக பொலிவிழந்த நகரங்கள், மகிழ்ச்சிமிக்க அழகான பெண்கள், மற்றும் வீரமிக்க மன்னர்களின் வாழ்க்கையை காண்பிக்கின்றார்கள். இந்தப் பாடகர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளையும் கனவுகளையும் இழந்துவிட்டனர். அவர்கள் காற்றின் குரலைப் பின் தொடர்கின்றனர்.

Mindmap

Consolidation

- The wandering singers go where the voice of the wind calls them.
- All the people are their relatives.
- The whole world is their home.
- They recall the past in their stories.
- Their stories evince the dead cities, the joy of beautiful women and the braveness of old kings.
- These singers have lost their hopes and dreams.
- They follow the voice of the wind.

Warm up

Discuss in pairs, circle the names of musical instruments from the grid. One is done for you.

u	c	p	k	f	d	x	g	v	e
a	s	z	a	o	k	u	u	r	m
v	e	e	n	a	q	t	i	l	r
i	s	n	j	m	g	f	t	m	i
v	b	p	i	a	n	o	a	e	d
i	t	y	r	j	g	v	r	o	a
o	a	e	a	p	x	a	u	w	n
l	b	f	l	u	t	e	d	c	g
i	l	g	h	a	t	a	m	a	a
n	a	d	a	s	w	a	r	a	m

Flute

Guitar

Piano

Tabla

Kanjira

Mridangam

Veena

Violin

Ghatam

Nadaswaram

Translation

Stanza	Poem Lines	பாடல் வரிகள் - தமிழாக்கம்
1	Where the voice of the wind calls our wandering feet, Through echoing forest and echoing street, With lutes in our hands ever-singing we roam, All men are our kindred, the world is our home.	காற்றின் குரல், எதிரொலிக்கும் காடுகள் வழியாக, எதிரொலிக்கும் தெருக்களின் வழியாக, எங்கெல்லாம் நம் நடமாடும் கால்களை அழைக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு நம் கைகளில் நரம்பிசைக் கருவிகள் ஏந்திக் கொண்டு எப்பொழுதும் பாடிக்கொண்டே நாம் நடமாடுகின்றோம். மக்கள் அனைவரும் நம் உறவினர்கள், உலகமே நம் வீடாகும்.
2	Our lays are of cities whose lustre is shed, The laughter and beauty of women long dead; The sword of old battles, the crown of old kings, And happy and simple and sorrowful things.	நம் கதைகள், தம் பொலிவை இழந்துவிட்ட நகரங்களைப் பற்றியதாகும். நீண்ட காலத்துக்கு முன் மடிந்துபோன பெண்களின் சிரிப்பொலியும் அழகும் பண்டையுத்தங்களின் போர் வாள்கள் பண்டை மன்னர்களின் மகுடம், மகிழ்ச்சிமிக்க எளிமையான மற்றும் சோகமான நிகழ்வுகள் பற்றியதாகும்.
3	What hope shall we gather, what dreams shall we sow? Where the wind calls our wandering footsteps we go. No love bids us tarry, no joy bids us wait: The voice of the wind is the voice of our fate.	நாம் எந்த நம்பிக்கையைச் சேகரிப்பது, எந்தக் கனவுகளை விதைப்பது? காற்று அழைக்கும் இடங்களுக்கு நம் உலாவரும் கால்களுடன் போகின்றோம். எந்த அன்பும் நம்மைத் தங்கயிருக்கச் சொல்லவில்லை எந்த இன்பமும் நம்மைக் காத்திருக்கச் சொல்லவில்லை. காற்றின் ஒசையே நம் தலைவிதியின் குரலாகும்.
	About the Poet Sarojini Naidu was a famous Indian poet and a major freedom fighter. She was given a sobriquet Bharat Kokila (The Nightingale of India) on account of her beautiful poems and songs.	பாடலாசிரியர் குறிப்பு: சரோஜினி நாயுடு மிகவும் புகழ்பெற்ற இந்தியப்பாடலாசிரியர் மற்றும் முதன்மை விடுதலைப் போராட்ட வீரராவார். அவரது அழகான கவிதைகள் மற்றும் பாடல்களுக்காக

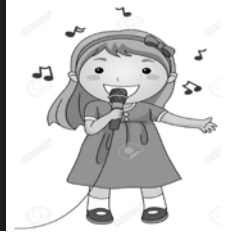
lutes

sword of old battles

crown of old kings

voice of the wind

B. Pick out the rhyming pairs from the poem and fill in the table.

1 st stanza	2 nd stanza	3 rd stanza
feet - street	shed - dead	sow - go
roam - home	kings - things	wait - fate

C. Read these lines and answer the questions given below.

- Where the voice of the wind calls our wandering feet
❖ Whose 'Wandering feet' is referred to here?
"The wandering singers' feet" is referred to here.
- With lutes in our hands ever-singing we roam,
All men are our kindred, the world is our home.
❖ Who does 'we' refer to?
We refers to **the wandering singers**.
❖ How are the men in the world related to the singers?
They tell that **all the people are their relatives**.
- Our lays are of cities whose lustre is shed,
Here 'Lays' means _____
a) lying down   **b) stories**   c) to keep
- The laughter and beauty of women long dead;
Explain the meaning of the above line.
Their stories tell about the joy of beautiful women.

WRITING

D. Answer in a paragraph.

What does Sarojini Naidu say about the Wandering Singers? Write in your own words.

This poem is about the wandering singers' life. The singers go where the voice of the wind calls them. They do not stay at any place. They tell that all the people are their relatives and the whole world is their home. They play their lute and tell stories. Their stories evince the dead cities, the joy of beautiful women and the braveness of old kings. These singers have lost their hopes and dreams. They follow the voice of the wind. They just depend upon their fate.

E. Think and answer.

- Are the singers homeless travellers? Why do you think so?**
No, the singers are not homeless travellers. **They think that the world is their home.**
- Do the singers have hopes and dreams? If not, why?**
No, the singers do not have hopes and dreams. Because **they just depend upon their fate.**
- What are the themes of the singers' songs?**
The themes of their songs are **the dead cities, the joy of beautiful women and the braveness of old kings.**

Supplementary – 2

NAYA – THE HOME OF CHITRAKARS

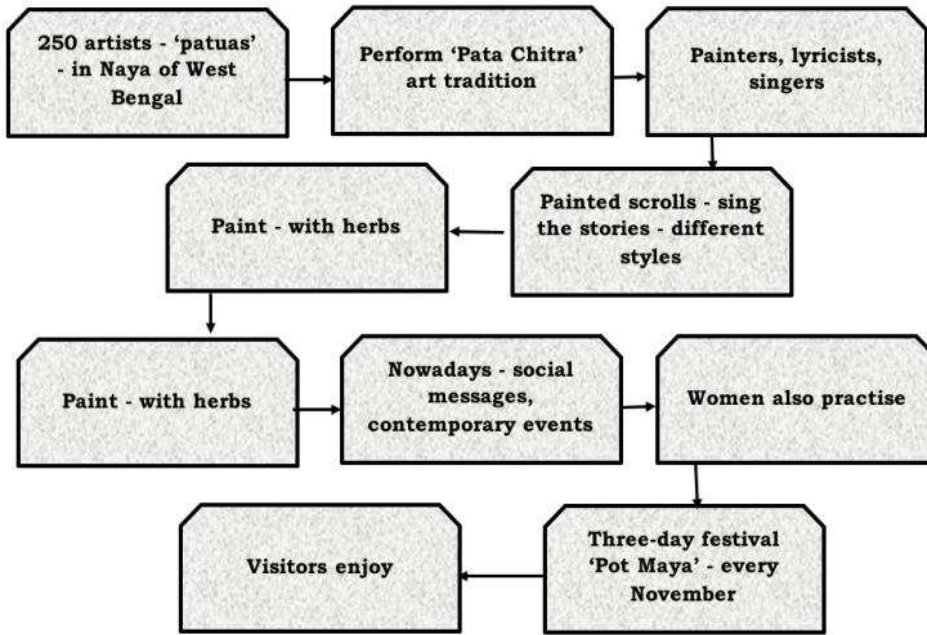
(நயா – ஓவியர்களின் இல்லம்)

கதைச்சுருக்கம்

மேற்கு வங்காளத்தின் நயா என்ற கிராமத்தில் பட்டுவாஸ் என அழைக்கப்படும் சுமார் 250 கலைஞர்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் 'படச்சித்ரா' என்ற பாரம்பரியக் கலையை நிகழ்த்துகிறார்கள். அவர்கள் ஓவியர், பாடலாசிரியர் மற்றும் பாடகர்களாக உள்ளனர். வண்ணம் தீட்டப்பட்ட திரைச்சீலைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் அவற்றில் உள்ள கதைகளை பாடிக் காட்டுகின்றார்கள். மூலிகை வண்ணங்களைப் பயன்படுத்த ஓவியங்கள் தீட்டுகின்றனர். தற்காலத்தில் சமூகச்செய்திகளையும் தற்கால நிகழ்வுகளையும் வண்ணம் தீட்டி அவற்றைப் பற்றி பாடல்கள் புனைந்து பாடுகின்றனர். படச்சித்ரா கலை பாரம்பரியம் பெண்களாலும் பயிற்சி செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் மாதத்தில் மூன்று நாள் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. பார்வையாளர்கள் இந்தத் திருவிழாவை ரசிக்கின்றனர்.

Mindmap

படச்சித்ரா – கதை வங்காள மொழியில் எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்பதைக் காண...

Consolidation

- Nearly 250 artists, called 'patuas' are living in the village 'Naya' of West Bengal.
- They perform 'Pata Chitra' art tradition.
- They are painters, lyricists and singers.
- Using the painted scrolls, they sing the stories of different styles.
- They paint the scrolls with herbs.
- Now a day, they painted social messages and contemporary events.
- They composed and sung songs on them.
- Women also practise Pata Chitra art tradition.
- They hold a three-day festival 'Pot Maya' in every November.
- Visitors enjoy the festival.

Translation

<p>Naya is a quaint little village in West Bengal's Midnapore district. However, it is not an ordinary village. Around 250 patuas or chitrakaars or artists live there. These folk artistes are painters, lyricists, singers and performers all rolled into one. They practise an ancient folk art called Pata Chitra. This is a type of storytelling using painted scrolls. The scrolls have stories painted on them and the artists sing the story as they unroll the scroll. This art has been practised since the 13th century.</p>	<p>மேற்கு வங்காளத்தின் மிட்னாபூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிறிய வினோதமான கிராமம் நயா. இருப்பினும் இது ஒரு சாதாரண கிராமம் இல்லை. பட்டுவா அல்லது சித்தரகர் என்ற சுமார் 250 கலைஞர்கள் அங்கே வசிக்கின்றார்கள். இந்த கிராமப்புறக் கலைஞர்கள் வண்ண ஓவியர்கள், பாடலாசிரியர்கள், பாடகர்கள் ஆகிய அனைத்துப் பணிகளையும் ஒன்றாகச் செய்பவர்கள். அவர்கள் படச்சித்ரா எனப்படும் பண்டைய கிராமப்புறக் கலையைப் பயிற்சி செய்து வருகின்றார்கள். இது வண்ணத் திரைச்சீலைகளைப் பயன்படுத்திக் கதை சொல்லும் ஒரு வகையாகும். திரைச்சீலைகளில் கதைகள் வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளன. கலைஞர்கள் சுருட்டப்பட்ட திரைச்சீலையை வெளிக்காட்டி (அதிலுள்ள ஓவியத்தைக்) கதையாகப் பாடுகிறார்கள். இந்தக்கலை 13 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து பயிற்சி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.</p>
<p>Traditionally, such story tellers took their painted scrolls from village to village. In every village they unrolled the scrolls frame by frame and sang pater gaan or the story songs. In return for their performance, the villagers gave them rice, vegetables and money. Their stories included mythological stories and tribal folklore. Nowadays the artists sing of social messages and contemporary events as well.</p>	<p>பாரம்பரியமாக இத்தகைய கதை சொல்லுபவர்கள் தம்முடைய வண்ணம் தீட்டப்பட்ட சுருள்களை கிராமத்திற்கு கிராமம் எடுத்துச் சென்றார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சுருள்களை சிறிதுசிறிதாக வெளிக்காட்டி 'பேட்டர் கான்' (படச் சித்ரா)பாடல்களை அல்லது கதைப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். அவர்களின் செயற்பாட்டுக்குப் பதிலாக கிராமத்தவர்கள் அவர்களுக்கு அரிசி, காய்கறிகள் மற்றும் பணம் கொடுத்தார்கள். புராணக்கதைகளும், கிராமியக்கதைகளும் அவற்றில் அடங்கும். தற்காலத்தில் இந்தக் கலைஞர்கள் சமூகச் செய்திகளையும், தற்கால நிகழ்வுகள் பற்றியும் பாடுகின்றார்கள்.</p>
<p>Over time, however, people lost interest in this art form and there were few artists and fewer listeners. To keep their art alive in the modern world, the patuas adapted their skills and themes to the times. An innovative step they took to do this was to establish a patachitra village at Naya. Slowly, the efforts to revive their artistic heritage started paying off. Today, the patachitra art is flourishing again in the village, with village youngsters taking up the traditional art form as a passion and profession.</p>	<p>காலம் கடந்துபோக, மக்கள் இந்தக் கலை வடிவத்தின் மீது இருந்த ஆர்வத்தை இழந்துவிட்டனர். ஆதலால், மிகச்சில கலைஞர்களும், மிகச்சில கேட்போருமே உள்ளனர். நவீன உலகத்தில் தங்களுடைய கலைக்கு உயிரூட்ட பட்டுவாகள் காலத்திற்கு ஏற்ற தலைப்புகளை தங்கள் திறனை வெளிப்படுத்த ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக நயா கிராமத்தில் அவர்கள் இது போன்ற படச்சித்ராவைத் தோற்றுவித்தனர். மெதுவாக அந்தக் கலை பாரம்பரியத்தை அவர்கள் மீட்டெடுக்கச் செய்த முயற்சிகள் பலன் தர ஆரம்பித்தது. இன்று மீண்டும் கிராமத்தில் படச்சித்ரா கலை செழித்து ஓங்கி இருக்கிறது. கிராம இளைஞர்கள் உற்சாகம் தரக்கூடியதாக, வருமானம் தரக்கூடியதாக இந்தப் பாரம்பரிய கலையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.</p>
<p>A traditional <i>pata</i> was painted on a canvas made of jute fibre. Now, it is made by stitching together sheets of commercial poster paper. The colours come from plants such as marigold, indigo, teak leaves, saffron, and turmeric. They also use lamp black. The colours are mixed in coconut shells with the sap of the bel tree (wood apple), which acts as a glue. After finishing, a thin cotton cloth is glued to the back of the painting so that it will last long. Next, the completed scrolls are dried in the sun before they are stored in rolled up bundles.</p>	<p>பாரம்பரிய படங்கள், சணல் திரைகளில் வண்ணம் தீட்டப்பட்டவை ஆகும். தற்போது வணிக போஸ்டர் தாள்களை வைத்து இது செய்யப்படுகிறது. வண்ணங்கள் மேரிகோல்டு(சாமந்தி மலர்), இண்டிகோ(அவுரி தாவரம்), தேக்கு இலைகள், குங்குமச் செடிகள் மற்றும் மஞ்சள் மூலமாக வருகின்றன. அவர்கள் விளக்குக் கரியையும் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இந்த வண்ணங்கள் தேங்காய் கொப்பறைகளில், வெல் மரத்தின் சாறுடன் பசையாகக் கலக்கப்படுகின்றது. வண்ணம் தீட்டிய பின்புறத்தில் நீண்ட நாள் பயன்பட மெல்லிய பருத்தித் துணி ஒட்டப்படுகிறது. அடுத்ததாக முடிக்கப்பட்ட சுருள்கள் பண்டல்களாகச் சுருட்டுவதற்கு முன் வெயிலில் காயவைக்கப்படுகின்றன.</p>
<p>Today the <i>patuas</i> make rectangular and square-shaped paintings of different sizes. Social messages like conservation of trees, female infanticide, child-trafficking and AIDS awareness figure in their paintings.</p>	<p>தற்போது பட்டுவாக்கள் வெவ்வேறு அளவுகளில் வண்ண ஓவியங்களை செவ்வக அல்லது சதுர வடிவங்களில் செய்கின்றனர். மரங்களைப் பேணி காத்தல், பெண் சிசுக் கொலை, குழந்தைக் கடத்தல், எய்ட்ஸ் விழிப்புணர்வு போன்ற சமூகச் செய்திகள் இந்த வண்ண ஓவியங்களில் காணப்படுகின்றன.</p>

<p>They also paint images of traditional subjects, such as a cat eating a lobster or fish, tigers, rows of cows or white owls. The patuas today do not make too many long story scrolls. A few of them still sing their self-composed songs, but only on demand.</p>	<p>பாரம்பரிய தலைப்புகளின் வடிவங்களான மீன் அல்லது இறால் சாப்பிடும் பூனை, புலிகள், பசுக்களின் வரிசைகள் அல்லது வெள்ளை ஆந்தை முதலிய வடிவங்கள் வண்ணம் தீட்டப்படுகிறது. பட்டுவாக்கள் இன்று பல நீண்ட கதைச்சுருள்களை செய்வது இல்லை அவர்களில் சிலர் இன்னும் தாமே புனைந்த பாடல்களை பாடுகின்றனர். ஆனால், அவை கோரிக்கை எழுந்தால் மட்டுமே.</p>
<p>The <i>patachitra</i> art tradition was traditionally passed down from father to son, but today many patua women have also taken up the craft. Under an initiative 'Art for Livelihood', some of these women are leading local development.</p>	<p>படச்சித்ரா கலைப் பாரம்பரியம் தந்தையிலிருந்து மகனுக்கு சொல்லித் தரப்பட்டது. ஆனால், இன்று பல பட்டுவா பெண்களும் இந்தக் கலையை மேற்கொண்டு உள்ளனர். கலை வாழ்வதற்கே என்ற கொள்கைகளுக்கு இணங்க இந்தப் பெண்களே உள்ளூர் வளர்ச்சிக்காக வழிகாட்டுகின்றனர்.</p>
<p>Since 2010, an annual three-day festival <i>Pot Maya</i> has been held to celebrate the success of the local artists. Held in November every year, the festival exhibits modern paintings as well as scrolls dating back hundreds of years. At this time, the villagers paint the mud walls of their houses with colourful <i>patachitra</i> motifs and hang scrolls on ropes in the courtyards. They also clean up the surroundings and decorate the entire village with flowers to get ready for visitors. As there are no hotels in the village, the patuas house the visitors in their own homes and in tents.</p>	<p>2010 முதல் உள்ளூர் கலைஞர்களின் வெற்றியை கொண்டாடுவதற்கு 'போட் மாயா' எனப்படும் மூன்று நாள் திருவிழா அமைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும், நவம்பர் மாதத்தில் நிகழும் இந்தத் திருவிழாவில் நவீன வண்ண ஓவியங்களும், பல நூறு ஆண்டுகள் பழைமையான ஓவியச் சுருள்களும் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நேரத்தில் கிராமத்தவர்கள் தம் வீடுகளில் மண் சுவர்களை வண்ணமிட்டு படச்சித்ரா கருத்தினைக் காட்டுகிறார்கள் மற்றும் முற்றங்களில், கயிறுகளில் வண்ணச்சுருள்கள் தொங்கவிடப்படுகின்றன. அவர்கள் சுற்றுப்புறங்களையும், சுத்தம் செய்கின்றனர். மற்றும் பார்வையாளர்களுக்காக ஆயத்தப்படுத்த கிராமம் முழுவதும், மலர்களால் அலங்கரிக்கின்றன. கிராமத்தில் விடுதிகள் இல்லாமல் இருப்பதால் பட்டுவாக்கள் பார்வையாளர்களுக்காக தம் வீடுகளையும் கூடாரங்களையும் அமைக்கின்றனர்.</p>
<p>During the festival, the quiet hamlet is transformed into a vibrant cultural hub where visitors can learn about the craft of <i>patachitra</i>. Several workshops are held, stories are told, and different types of <i>pata</i> artwork are displayed for sale. Musical and dance performances by well-known artists start in the evening and go on well into the night. The <i>patuas</i> hold demonstrations on natural colour extraction from sources.</p>	<p>திருவிழாவின் போது அமைதிமிக்க அந்தக் குக்கிராமம் செயல் நிறைந்த கலாச்சார மையமாக மாற்றப்படுகிறது. பார்வையாளர்கள் அங்கே படச்சித்ரா கைத்தொழில் பற்றி கற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. பணிப்பட்டறைகள் பல அமைக்கப்படுகிறது. கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பல்வேறு விதமான, படக்கலை வேலைப்பாடுகள் விற்பனைக்காக வைக்கப்படுகின்றது. மாலைநேரங்களில் புகழ் பெற்ற கலைஞர்களால் இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள் துவங்கி இரவு வெகுநேரம் வரை தொடர்கின்றது. பட்டுவாக்கள் தாவர ஆதாரங்களைக் கொண்டு இயற்கை வண்ணங்களை எடுக்கப்படும் விதத்தைச் செய்து காட்டுகின்றனர்.</p>
<p>Watching a <i>patua</i> singing gently as he or she unfurls the scrolls is an unforgettable experience. The play of light and shadow from the oil lamps on the soft colours and delicate imagery of the paintings is magical. If you are interested in traditional art and crafts, do visit this unique village. It will be a delightful experience in a beautiful rural setting.</p>	<p>ஒரு பட்டுவா ஆண் அல்லது பெண் மென்மையாகப் பாடியவாறு சுருள்களை வெளிக்காட்டும் காட்சியைக் காண்பது ஒரு மறக்க முடியாத அனுபவம் ஆகும். மென்மையான வண்ணங்களிலும் நேர்த்தியான வண்ண வடிவங்களையும் எண்ணெய் விளக்குகளில் இருந்து காட்டப்படும் ஒளியும் நிழலும் என்ற காட்சி மாயமந்திரம் போல் உள்ளது. பாரம்பரியக்கலை மற்றும் கைத்தொழிலில் உங்களுக்கு ஆர்வம் இருந்தால் இந்தத் தனிச் சிறப்புமிக்க கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள். இது அழகிய கிராமப்புற பின்னணியில் இன்பகரமான அனுபவத்தை அளிக்கும்.</p>

Chitrakaars in Naya Village

tribal folklore painting

colours in coconut shells

Pot Maya festival

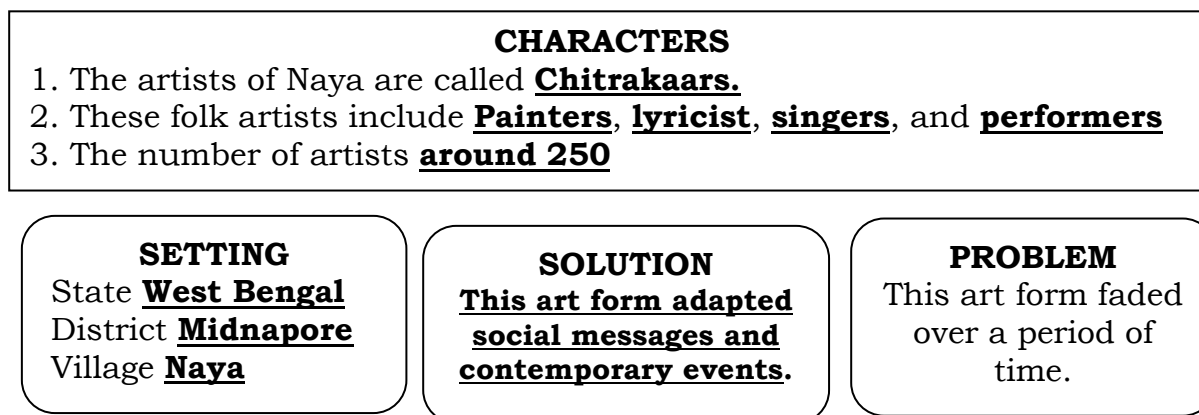
A. Fill in the blanks choosing the words / phrases given in the box.

Midnapore	folk art	chitrakaars	Pata Chitra	painted scrolls	unrolled
-----------	----------	-------------	-------------	-----------------	----------

Naya is a quaint little village in West Bengal's Midnapore district. However, it is not an ordinary village. Around 250 patuas or chitrakaars or artists live there. These folk artistes are painters, lyricists, singers and performers all rolled into one. They practice an ancient folk art called Pata Chitra. This is a type of storytelling using painted scrolls. The scrolls had stories painted on them and the artists sang the story as they unrolled the scroll. This art has been practised since the 13th century.

B. Write the apt word for the given phrases.

1. The traditional folk art of West Bengal – Pata chitra
2. Annual festival to celebrate the success of local artists – Pot Maya
3. The other name of story tellers – painters, lyricists, singers, and performers.
4. Conservation of trees, female infanticide etc.. – Social Messages

C. Fill in the details of the mind map.**D. The process of making a Patta is in jumbled form. Read the sentences and number them in proper order.**

- ❖ A Patta is created by painting on a canvas.
- ❖ It is made by stitching multiple sheets of poster paper together.
- ❖ Jute fibre canvas was used in olden days.
- ❖ Plant-based colours and lamp black are mixed in coconut shells.
- ❖ The sap of the wood apple tree acts as a glue.
- ❖ A thin cotton cloth is glued to the back of the painting for long life.
- ❖ The completed scrolls are dried in the sun.
- ❖ Finally they are stored in rolled up bundles.

1
3
2
4
5
6
7
8

E. Write a few sentences about Pot Maya festival.

Answer: Pot Maya festival has been celebrating in November every year since 2010. It is celebrated for the success of the local artists. It exhibits modern paintings. The villagers paint the mud walls of their houses with colourful Patachitra motifs. They clean up the surroundings. They decorate the village with flowers.

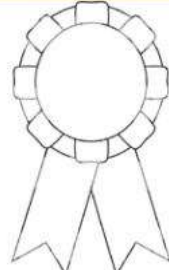
PROJECT**F. Make a diary entry about your visit to a Science Exhibition.**

Dear diary,

Today our schoolteachers took us to the science exhibition, which had held in the nearby school. I was so surprised by seeing that science fair. They used many instruments of science technology and Models. They demonstrated many scientific principles. I was amazed by seeing it because students like me demonstrated it. It was so useful for me. I learned many things. Also many of my doubts were cleared. Today was my great day. Good night.

G. Design a certificate, a badge or a medal for sports day.

Sports day certificate

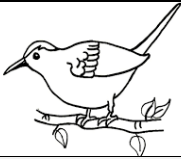

Sports day badge

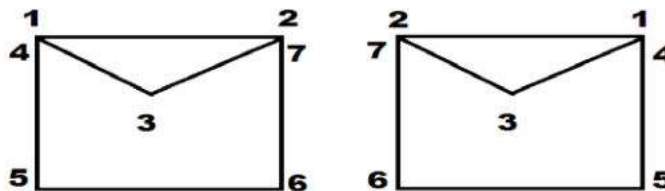
Sports day medal

CONNECTING TO SELF**H. Draw the pictures in the given boxes using the clues.**

- ❖ The snake is next to the owl.
- ❖ The owl is not next to the bird.
- ❖ The kite is on the right.
- ❖ The owl is between the snake and the kite.

			
Bird	Snake	Owl	Kite

Now where is the bird? The bird is on the left.

I. Draw an envelope with the flap open without lifting your pen from the paper. Indicate the numbers to show how it was drawn.**STEP TO SUCCESS****J. Find their group name and write them in the blanks.**

literary art   martial art   visual art   textile art   performing art

1. Kuchupudi, Bangra, Dandia, Performing art
2. prose, poetry, drama, novel Literary art
3. photography, film making, sculpture Visual art
4. Karate, Kungfu, Capoeira Martial art
5. weaving, embroidery, carpet designing Textile art